

**KLITSCHKO
FOUNDATION**

ANNUAL

REPORT

KLITSCHKO
FOUNDATION

2017

Володимир Кличко засновник Klitschko Foundation

З дитинства з братом Віталієм у нас була велика спільна мрія — стати всесвітньо відомими боксерами. Ми боролися за неї, і кожен з нас одного дня відчув, як це, бути чемпіоном. Але життя таке багатогранне, що зупинятися на одних досягненнях не варто. Після перших наших великих перемог на рингу ми з братом розуміли, що за кожною з них стоїть підтримка. Підтримка батьків, тренерів, фанатів боксу, усіх, хто колись побачив у нас майбутніх чемпіонів. Ми знали, що віддячити зможемо, лише передавши цю віру і підтримку іншим.

Участь у багатьох українських і міжнародних проектах дала нам зрозуміти, що вже час створити організацію, яка б постійно та на професійній основі втілювала соціальні проекти у стратегічно важливих сферах — спорті, освіті та науці. Так, 13 серпня 2003 року на карті української благодійності з'явилась благодійна організація Фонд братів Кличків. У 2013 фонд став родинним, адже нашу з братом благодійну діяльність тепер підтримують наші дружини і діти — наступне покоління сестер і братів Кличків. Так у фонду з'явилося нове ім'я — Фонд Кличко, а згодом й міжнародне — Klitschko Foundation.

KLITSCHKO FOUNDATION

«Ми мріємо, щоб кожен підліток, який бере участь у проектах фонду, отримав можливість перебороти виклики у житті.»

Сьогодні ми разом з командою фонду створюємо умови для нової генерації українців. Молодих людей, які беруть відповідальність у свої руки і розуміють, що саме вони є рушійною силою. Як ми це робимо? За цей час ми виробили свою формулу. Ми відновлюємо спортивні школи для дітей і надсилаємо школярам спортивний інвентар. Встановлюємо спортивні майданчики, що вже стали місцем, де збираються громади найвіддаленіших міст і сіл, де проводять дозвілля сім'ї. Щороку проводимо літню школу для активних підлітків з усіх регіонів України. Підтримуємо студентів, які тільки на шляху до свого професійного покликання і даємо ідеям молодих геніїв бути почутими і втіленими.

Та найголовніше — ми об'єднали велику спільноту людей зі спільними цінностями, даємо їм натхнення повірити у неможливе і силу досягти його. Дякуємо, що залишаєтесь з нами!

Аліна Носенко директор Klitschko Foundation

За останні 15 років понад півмільйона дітей з усіх регіонів України взяли участь у проектах Klitschko Foundation. Попереду ще багато роботи. Ми готові підтримати цілеспрямованих хлопців і дівчат та створити можливості, аби вони краще підготувалися до дорослого життя. Ми боремося за їхнє майбутнє. Створюємо сильну спільноту людей зі спільними цінностями, які беруть відповідальність у свої руки та усвідомлюють: вони — рушійна сила. Ми мріємо, аби кожен підліток з різних куточків України отримав шанс підготуватися до життя у XXI столітті. Тому забезпечуємо їх усіма необхідними навичками й знаннями через участь у проектах та завдяки можливостям, які дає цифровий світ.

Ось чому ми віримо у цілі сталого розвитку. Четверту (якісна освіта) та п'яту (гендерна рівність) ми підтримуємо у проекті «Школа успіху»; восьму (гідна робота та економічне зростання) — через проект «Стажування»; одинадцяту (сталий розвиток міст та населених пунктів) — у проектах «Клич друзів — граймо разом» та «Посилка успіху». У всіх цих проектах ми сповідуємо сімнадцяту ціль — партнерство заради мети — із бізнесом, органами влади та неурядовими організаціями.

Наші проекти створені, аби знайти активних громадян у маленьких містах та селах, дати їм знання та ефективні засоби, запустити процес позитивних змін у їхніх спільнотах. Легше діяти, коли знаєш, що твоя проблема не унікальна, та що вирішення можна знайти спільно з іншими людьми. Ми пишаємося, що Фонд став місцем, де можуть зустрітися ті, хто здатен вирішувати проблеми та творити зміни.

ДОСЯГНЕННЯ ФОНДУ

KLITSCHKO
FOUNDATION

СПІЛЬНОТА KLITSCHKO FOUNDATION

Близько
100
волонтерів
та стажерів
щороку

Активна
спільнота із

85 360

людей по всій
Україні

15

років діяльності
фонду

1 247 164

дітей взяли участь
у проектах фонду

27

партнерів
залучено

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ

Володимир Кличко
отримав нагороду
«Спортсмен
із серцем»

Український форум
благодійників визнав фонд
провідною організацією,
що втілює спортивні проекти

LEADER

8

постійних
проектів

Сайт Фонду у рейтингу
ТОП-10 найпрозоріших
серед сайтів
благодійників

TOP 10

**ТРИМАЙМО
ЗВ'ЯЗОКІ**

facebook.com/KlitschkoFoundation

instagram.com/KlitschkoFoundation

twitter.com/klitschkofund

t.me/StudentWanted

youtube.com/KlitschkoFund

www.klitschkofoundation.org

ОСОБИТА

KLITSCHKO
FOUNDATION

KLITSCHKO
FOUNDATION

ШКОЛА УСПІХУ

Марія Бабій

Я дізналась про «Школу успіху» по телевізору і в ту мить зрозуміла, що прийшла у цей світ із певною метою. Від проекту я очікувала набагато менше, але отримала набагато більше. Лекції, екскурсії – це був дуже крутий час. Я б хотіла провести ще таких 10 днів, але «Школа успіху» можлива лише раз. У майбутньому обов'язково буду ментором і прийду в офіс Klitschko Foundation як стажер.

На «Школі успіху» я навчилась бути відповідальною і самостійною. На проєкті з нами не було ні батьків, ні родичів, які б могли про нас турбуватись. Ти сам мусив усе робити, використовувати навички тайм-менеджменту і усвідомлювати, що усе залежить від тебе. Відповідальність прийшла з реалізацією локальної «Школи успіху». Я не давала собі вибору: робити чи ні. Я мусила! Klitschko Foundation інвестували в мене ресурси і свою любов. Мій обов'язок – віддячити. Щоб реалізувати проєкт, потрібно багато волі і вміння не здаватись. Ми 10 днів перебували у процесі постійної мотивації, спікери ділилися своїми історіями і надихали нас почати створювати свою.

Після літа 2017 я не уявляю своє життя без людей, які завжди мене підтримують. Ми знайшли своїх однодумців і тепер точно знаємо, хто нас зрозуміє і допоможе. Це дуже важливо у житті. Моє сьогодні неможливе без команди Klitschko Foundation.

Зараз у мене багато починань. Я відкрила свою компанію, яка займається створенням сайтів для бізнесу та рекламою. Зрозуміти, що я хочу

працювати з маркетингом, мені допоміг випускник «Школи успіху 2016». У липні він записав відео для сторінки Фонду, де розповідав про свою історію успіху, бізнес і нове життя у Москві. Це надихнуло тоді мене. Зараз я починаю вивчати програмування і вже вдалося скласти свою власну маленьку гру. Моя першочергова ціль – вивести власну компанію в топ-10 України. Ще хочу зайнятися своїм стартапом, у мене багато ідей для мобільних додатків, треба тільки почати їх реалізовувати. Щоб усе встигати, я переключаюсь. Півгодини займаюсь однією справою, а наступні півгодини іншою. Головне у процесі залишатися результативною.

Моя внутрішня рушійна сила – це усвідомлення того, що я сама є рушійною силою усіх подій у своєму житті. Якщо нічого не робитиму, то усе буде стандартно: навчальний заклад і рутинна, нічого особливого. Не досягну своєї мети і не зможу допомогти іншим. Моє життя залежить лише від моїх думок, дій та вчинків. Я володар своєї долі.

Філософія «Школи успіху» — не тільки отримувати знання, а і передавати їх іншим. Об'єднувати людей і формувати свідоме покоління. Це був мій перший проєкт і часто хотілося здатися. Починалася прокрастинація і не хотілося нічого вирішувати, кудись іти і працювати. Увесь час доводилось боротися з собою, примушувати себе діяти. Наступного разу планую бути більш серйозною у цьому питанні. Як би не було тяжко, але що мене не вбиває — робить сильнішою.

Назарій Гризоглазов

«Школа успіху» — це про зміни. Те, що мене обрали учасником було справжнім шоком і шансом. Я раніше ніколи навіть не виїздив за кордони свого міста, а тут одразу Київ і Klitschko Foundation! Це був реальний і перший вихід із зони комфорту. Я вірив у те, що мене оберуть. Але без здивування не обійшлося.

Раніше для мене було серйозною проблемою першим почати розмову і дивитися в очі людям. Зараз знаю, як важливо спостерігати за реакцією і зчитувати її. Без спілкування не пізнати ні себе, ні світ. На «Школі успіху» я знайшов однодумців і справжніх друзів. Я навчився правильно слухати. Одразу заглиблюватись, формувати питання і відчувати сенс, який маю засвоїти. Умію аналізувати. Пізнав для себе правильне спілкування і почав щиро радіти за успіх друзів.

Мене надихає дія. Щоб змінити світ, зміни себе. Почни зранку пити склянку води і через декілька днів до твоєї нової корисної звички доєднаються інші, а з часом і кожен на планеті.

«Школа успіху» надихнула мене на створення власного проекту. Зібрав команду, і тепер ми працюємо над освітньою програмою про сортування сміття для дітей. Я став більш впевненим у собі і знаю, що все вдасться. У розмовах найбільше подобається аналітика й відкриття характерів інших людей. Я знаю, що став популярнішим в місті після знайомства з Klitschko Foundation, але не користуюсь цим марно. Та приємно бути крутим хлопцем серед тих, хто розуміє, як моя діяльність демонструє мою особистість.

Я щаслива, що мені вдалося організувати власну «Школу успіху». Це було тяжко, безліч проблем з мотивацією і в учасників, і у спонсорів, і у моїх вчителів. Та коли на останній рефлексії кожен був щиро вдячний і готовий до змін — це неповторно. Я зрозуміла, що і надалі буду організовувати різні освітні проекти для дітей. Навесні я планую робити ще одну локальну «ШУ», а вже восени сподіваюсь, що це буде обов'язком когось іншого у моєму місті. Як амбасадор усім навколо допомогла подати анкети для наступного фондівського проекту. Я щиро вірю, що комусь із моїх друзів вдасться стати частиною Klitschko Foundation.

ШУшник повинен боротися за свою мрію і бути відповідальним. Завжди незалежно ставитись до інших, допомагати кожному, критично мислити

і залишатися позитивним. Спорт — невід'ємна частина нашого життя, тому що він загартовує характер і бойовий дух. Для мене «Боротися за свою мрію» — маніфест життя. Кожна людина має свою життєву ціль і треба досягнути її, незважаючи ні на що. Я помітила, що чим більше розповідаю людям про свої досягнення, тим більше бачу в їхніх очах скепсис. Вони вважають, що не можна так багато мріяти. Забувають, що наше життя залежить від нас. Фактори мого успіху — моя відповідальність. Коли у мене опускаються руки, я нагадую собі, що нікому нічого не вдається одразу. За успіхи треба боротись.

Проїшов майже рік і ніби все вже сказано, але я ніколи не втомлюсь дякувати всій команді Klitschko Foundation за їхню віру в мене!

КЛИТСЧКО
FOUNDATION

Я не одразу сприйняв девіз Klitschko Foundation «Борися за свою мрію». Для мене мріяти і боротися — це різне і несумісне. Та коли ти мрію перетворюєш на мету і починаєш діяти, розумієш, який це крутий процес. Після «Школи успіху» я побачив себе самим собою і зрозумів, якого життя прагну. Бажано поговорити з кожним ментором і відчати його. Вони всі вже сформовані особистості з унікальними родзинками і кожен прагне передати тобі найкраще, що має, вкласти душу. А ще треба запам'ятати усі мудрі думки, які тобі віддають співрозмовники із власного досвіду. І бажано кожного обійняти.

У чому душа «Школи успіху»? Коли усе закінчується, ти починаєш плакати. Мені треба було 3-5 днів для аналізу, бо це була насичена програма. 10 днів стресу, але корисного для організму. Такі обставини мотивували нас і надихали йти до нових відкриттів. На «ШУ» з тебе виховують справжнього лідера, того, хто щодня робить крок уперед. Це маленька іскра, що запалює і виліковує твою душу. Наші ментори — наші старші брати. Ми знаємо, що вони нас завжди зрозуміють, підтримають, допоможуть. Це цінно і важливо. Кожен день на «Школі успіху» був особливим і його не хочеться забути. Та останній був найбільш душевний і сповнений надмірної мотивації. Ми 10 днів відчували один одного серцем і наприкінці змогли від усієї

душі поділитися побажаннями на майбутнє.

Я хочу пов'язати своє життя з Klitschko Foundation. Прагну стати ментором і долучитися до всіх проєктів. Приходити туди частіше і допомагати з усіх сил.

Мені подобається, що всі випусники надзвичайно потужно розвинулись. Ми всі почали інакше мислити, бачити, сприймати світ. Проєкт «Школа успіху» — це не просто назва, це реальна школа, де тебе навчають, як стати успішним. Раніше ми з ШУшниками були друзями, з якими можна пофанатити, а зараз ми справжні колеги, сила і змінотворці.

Амбасадор — це не тільки офіційний представник, це також і борець. Ми маємо бути борцями-амбасадорами свого життя. Я щодня перечитую правила амбасадора Klitschko Foundation і запитую себе, а що я можу сьогодні зробити для підтвердження свого статусу.

Я вдячний Klitschko Foundation за їхню любов і підтримку. Ви показали нам, як стати справжніми людьми. Навчили вірити у себе, у мрії і в те, що світ може бути таким, яким ми його бачимо. У нас є підтримка і ми зможемо втілити у життя все, про що думаємо. Дякую можна сказати різними шляхами і я хочу кожним своїм кроком показувати Фонду свою вдячність.

Ігор Єфименко

До «Школи успіху» я був стажером в Klitschko Foundation, а раніше проводив власний освітній проект для школярів у моєму університеті — «Філософія для дітей». Майже весь свій час я приділяю університету, працюю там, навчаюсь, пишу власну роботу, допомагаю іншим розвивати їхні проекти. У мене до цього лежить душа. Хочу запустити власний освітній проект, або долучитися до команди. Зараз вже є пропозиції. Залишилось зробити вибір.

Я завжди віддаю перевагу роботі з дітьми і їхньому розвитку. Мої цілі після «Школи успіху» практично не змінилися, єдине, що змінився вік людей, з якими хочу працювати. Тепер це студенти, а не школярі.

Мої очікування від «Школи успіху» перевершили себе. Я думав, що все буде набагато гірше. Ми чекали на проблеми у спілкуванні з дітьми, з тим, як себе презентувати, чому і як їх вчити, про що говорити. Під час знайомства з ними для мене стало справжнім відкриттям те, що вони у віці 14-15 років досягли вже більше, ніж я у свої 20. Це був великий челлендж. Кардинально змінилось ставлення до дітей. Я зрозумів, що у майбутнього покоління є всі шанси стати набагато успішнішими, ніж ми. Якщо всі підлітки будуть такими ж усвідомленими, як ШУшники.

У майбутньому я знову хочу бути ментором на «Школі успіху». Це надзвичайний успіх. Ти вчишся працювати з молодшими за тебе. Стереотипи стосовно підлітків після менторства не можуть не розбитися, а це корисно. Це той досвід, який допомагає мені у викладацькій діяльності. Якщо Klitschko Foundation буде запроваджувати нові освітні проекти для дітей, обов'язково буду там волонтерити. До менторства треба мати серйозний підхід, ставитись до цього, як до роботи. Важливо

мати хоча б ази педагогіки, щоб працювати з дітьми.

Для мене «Школа успіху» — це старанність, відповідальність і досвід. Моїм власним ментором на проєкті була Валерія. Вона навчила, як витримати тиск і відповідальність. Показала, що таке менеджмент і як правильно проводити проєкт. Це була конкретна практика і я вдячний їй за це.

Я не можу сказати, що змінився сильно як особистість. Певні свої цінності переглянув, а у деяких переконався. Цьому посприяв цілий комплекс обставин. Я став більш стресостійким, можу легко змагатися з недосипом. По-іншому дивлюсь на вплив інших людей на мене, навчився пропускати це повз, сприймати об'єктивно, зберігати в собі.

Я не вважаю, що впорався зі своєю роботою ментора. Немає ідеалу. Завжди має бути мотивація: наступного разу буде краще. Більшість моїх дітей реалізували проєкти, але це не говорить про мій результат як успішного ментора. Я вважаю, що не зміг їх навчити всьому, що знаю. Намагався, але не вийшло. 10 днів — це занадто мало для такого важливого проєкту. Думаю, потрібно робити як мінімум 20.

Ідеальний ШУшник — це дитина, яка хоче вчитися, яка має внутрішню мотивацію, хоче не просто розважитись на проєкті, а отримати поштовх для змін. Усі інші характеристики не мають значення. Намагання винести щось з проєкту, а потім застосувати — ось головне.

Відчуття, коли твої діти реалізують власний проєкт, - неперевершені! Ти бачиш, що вони змогли усвідомити те, що ти їм хотів передати. Усі наші зусилля не були дарма. Це відчуття гордості, що ми

МЕНТОРИ

змогли, вдалося, пройшли. Тепер є ті, хто у майбутньому зможе теж бути ментором і перейняти наші особисті і фондівські цінності.

Зараз ми з хлопцями-учасниками періодично спілкуємось, вони ставлять питання, намагаємось допомогти. Це дуже приємно мати можливість — бути корисним для них і після закінчення проєкту. З менторами теж підтримуємо теплі стосунки. Так багато часу разом і стільки роботи над спільним проєктом не проходять безслідно.

Олександра Сафроненко

Я — Олександра Сафроненко і мені 21 рік. Працюю помічником рекрутера в ІТ-компанії. Знаходжу senior-спеціалістів, програмістів і інженерів на посади в наш офісі. Я постійно шукаю щось нове, намагаюсь вдосконалювати себе, бути відкритою до оточуюючих і вчуся приймати світ таким, яким він є.

У школі я була заучкою, але, як мені здавалось, цікавою особистістю. В університеті навчалась на біологічному факультеті, тому практикувалась в лабораторії. Потім вирішила пройти стажування в Klitschko Foundation, де займалась фандрейзингом. Подалась на ментора у проект «Школа успіху», до цього ще місяць волонтерила. Тоді змогла відчувати себе у ролі проектного менеджера. Для мене ця можливість була важливою, адже не вимагала попереднього досвіду роботи чи профільної освіти, натомість допомогла розвиватися.

Підлітків варто сприймати, як людей в пошуку, не критикувати кожен крок, давати їм свободу дій, але постійно бути поряд. Вони мають знати, що їм є до кого звернутись за допомогою, мають відчувати, що ти — їхня підтримка. Ніколи не осуджувати, навчити їх не робити це самим. «Школа успіху» — це підтримка, навчання і взаєморозуміння.

Я завжди ставилась до підлітків як до рівних, які просто ще не мають достатньо досвіду, але ніколи не думала, що вони настільки налякані і розгублені. Стало очевидним, наскільки сильно їм потрібна підтримка, зокрема менторська. Починаючи з самого ранку, коли вони не виходять на вулицю ненафарбованими. Зовсім не тому, що вони такі красуні, а тому що дуже закомплексовані. У них багато страхів, які вони навіть не усвідомлюють і не намагаються побороти. Я хотіла допомогти їм справитись з цим викликом.

ШУшники не мають бути ідеальними, вони мають бути особистостями. Кожен із них має бути готовим, що його розкриють. Якщо хтось не готовий, він не те, що не ідеальний ШУшник, він просто ще не готовий прийти на проект.

Немає ідеального портрета ШУшника чи його ментора. Усі підлітки різні, усі люди різні. Ми не можемо з усіма зійтись. Треба, щоб ментор просто розумів, що всі люди навколо нього не такі, як він. Щоб міг прийняти цю різницю. Без розуміння тонкощів психології ментор просто не буде ефективним. Важливо відчувати свого колегу. Стати ближчими на більш глибокому рівні, щоб розуміти один одного з пів-слова, бути спроможним вчасно підтримати. Ми б тоді сприймали іншого

повноцінно, відмовляючись від особистих фільтрів.

Ми отримали дуже багато челленджів, які розкривали наші межі. Значимою була ситуація, коли вже ніхто не міг терпіти рефлексії до глибокої ночі і ми вирішили зібратися, щоб все обговорити. Це було важко, дуже проблематично, кожен був втомлений. Нам вдалось дійти спільного рішення, а воно вплинуло на результат «Школи успіху». Усі сконцентрувались, переступили через себе, поставили мету проекту у першочерговий пріоритет.

Якщо зранку віддаєш багато енергії, то увечері отримуєш в рази більше під час рефлексій, коли чуєш відгуки дітей. Моїм очікуванням від «Школи успіху» було зрозуміти себе. І мені вдалось. Я побачила свої можливості і межі, вибрала напрямок для майбутнього. Не очікувала, що стану такою близькою з командою дівчат-учасниць, що ми продовжимо спілкування після. Я навчилась працювати в команді. З дітьми, з менторами, з Фондом ми завжди підтримували один одного. Тепер я вмію «підхоплювати» колег і не боятися брати на себе відповідальність. Перестала переживати, що про мене подумають, не боюсь осуду. Умію не очікувати наказу, а самостійно робити, бо я просто маю це зробити, це моє зобов'язання – знайти вихід із ситуації.

На «Школі успіху» було багато ситуацій, коли не думаєш, а знаєш, що зараз ти єдиний, хто може вирішити проблему, тому просто робиш свій максимум. Тепер це вміння допомагає в роботі. Завжди виручає моя ініціативність, можливість робити більше, ніж інші. Це не означає «іти по головам», це означає працювати більш старанно, довше і якісніше.

Після літа я зрозуміла, що благодійність — це не хмарна річ і доступна кожному. Більшість думає, що філантропство доступне тільки вищій касті, багатіям і потребує великих грошей. Хоча благодійність — це те, що має робити кожна людина незалежно від статусу і віку. Варто завжди надавати свою допомогу і нічого не чекати взамін. Це не те, що залежить від людини чи організації, воно просто має бути в нашому житті!

Під час кожного тренінгу я дивилась, як дівчата змінюються за дві години, і думала, а що можна зробити за два дні? А за два місяці? Я повірила в те, що немає меж, усе відкрито для мене. Моєю головною ціллю після «Школи успіху» було шукати нові вектори, не боятися іти далі. Тепер я точно знаю, що всі зміни можливі. Варто пройти через усе це, щоб стати кращою версією себе. Це розкриває тебе.

Антон Булдаков

Мені 15 років і я президент Кловського ліцею. Якось з'явилося бажання піти на шоу «МастерШеф. Діти». Спробував і виграв! Після цього я навчався у Франції, а зараз викладаю в Кулінарній Академії Ектора, розвиваю YouTube-канал. Обожаю готувати японську кухню і м'ясо, завжди із задоволенням пригощаю рідних і друзів.

Я щасливий, що став амбасадором Фонду! Це було так неочікувано, коли мене запросили на показ одягу організації, девіз якої – «Борися за свою мрію». Мені така позиція дуже близька. Я тоді був у роз'їздах, тому повертався до міста саме через показ. Мені підібрали одяг і навіть подарували амбасадорське худі. Дуже сподобалась невимушена атмосфера під час нашої зустрічі. У нас була спільна місія, тому ми легко знаходили спільну мову і спілкувались. А на пам'ять залишились чудові фото з іншими амбасадорами.

Фионг Ань Чан

Я із Черкас і зараз навчаюсь в КПІ на системному аналізі. Якось я брала участь в одному конгресі, де виступала Аліна Носенко. Вона мене дуже надихнула. А бути разом з нею в одному проєкті і під її керівництвом – це найкраще, що може бути! Вражає її історія, як Аліна боролася за місце під сонцем, скільки пережила. Так само близькі мені діяльність і філософія Klitschko Foundation.

І щастям було, коли мене запросили стати амбасадором проєкту «Школа успіху» і представити благодійну колекцію Fight For Your Dream. Це була найяскравіша подія року. Вона змінила мене, допомогла повірити в себе, зламала стереотипи в моїй голові. Я математик, але мала шанс бути моделлю. Завжди цією історією надихаю інших отримувати задоволення від того, чим займаєшся, і бути відкритим до всього нового. Так я можу донести людям, що все можливо, якщо ти розумієш, чого хочеш і не відмовляєшся від шансів. Головне не обмежувати себе.

Павло Роналдо

У науковому товаристві мене називають Павло Роналдо. Я дуже різнобічна особистість, маю багато хобі, зокрема спорт. Рукопашним боєм займався 8 років, у мене 12 нагород. Брав участь в олімпіадах з математики і фізики, отримав по 4 нагороди. Я люблю робототехніку, думаю, вона має полегшувати наше життя. Нещодавно створив робота-поводиря. Здобув 3 нагороди Малої академії наук. Маю перше місце на Міжнародному конкурсі «Інфоматрикс» в Україні, а із 50 країн отримав бронзу.

Для мене велика честь бути запрошеним до Фонду. Це неймовірно – бути одним із 15 цілеспрямованих особистостей. Я завжди готовий підтримувати такі ініціативи, проєкти, співпрацю. Якщо є можливість, завжди ділюсь з друзями можливостями про проєкти.

Еліна Іващенко

Зараз я навчаюся на 1 курсі у Київському інституті музики ім. Глієра за спеціальністю естрадний вокал. Після перемоги у конкурсі «Голос. Діти 3», мені зателефонували і запропонували працювати радіоведучою на «Нашому радіо».

Через декілька місяців мене запросили на показ від Klitschko Foundation. Це благодійна справа, тому я не могла відмовити. До цього мала багато досвіду у дефіле, але досі вражена високим рівнем організації. Взагалі це один із найяскравіших моментів у моєму житті після «Голосу». На заході я познайомилася з багатьма підлітками, які розвиваються у своїй сфері. Задум Фонду мені дуже сподобався, адже усі мали свої досягнення, ділилися ними з однолітками і однодумцями. Було приємно опинитися у атмосфері людей, які успішні в такому ранньому віці.

Антон Марчук

Я навчаюся в Інституті міжнародних відносин КНУ ім. Шевченка. Працюю в громадській організації "Антикорупційний штаб" менеджером антикорупційної групи. Про Фонд я знав завдяки ЗМІ. Став амбасадором, коли до мене звернулися стажери і запропонували взяти участь у проекті. І я з радістю погодився. Я знав, що кошти з благодійного показу підуть на реалізацію проекту «Школа успіху». А мені дуже імпонує ідея просвіти та інвестицій у молоде покоління.

Кирило Бондаренко

Я хокеїст. Займаюся спортом з 8 років. Це все моє життя. Народився в Києві, але підлітком переїхав до Росії, потім до Донецька, опісля назад, нещодавно повернувся додому. У мене практично немає вільного часу, намагаюся тренуватися 24/7.

Я давно чув про Фонд завдяки своїм друзям, багато хто з них брав участь в різних проектах. Тому коли мені подзвонили і запропонували стати амбасадором, звичайно, не міг відмовитися. Це така честь! Мені сподобалось все: сама організація, команда і такі ж учасники показу, як я. З багатьма ми до сих пір спілкуємося. Я був в гостях у Антона Булдакова, він приходив до мене на хокей. Давно звик до публіки, тому не було дискомфорту на показі.

Мені дуже сподобалася щирість в кожному. Усі такі чудові, добрі і класні. З радістю буду брати участь в інших проектах Klitschko Foundation. Так цікаво! Нові люди і знайомства. Я тільки «за» бути частиною Фонду!

КЛИТСЧКО
FOUNDATION

Катерина Самборик

До Фонду я була типовим студентом. У школі, як і всі, любила організовувати заходи і конкурси. Після вступу в університет усе нівелювалось, не було достатньо простору, ідей і бажання щось робити. А потім випадково побачила оголошення про набір стажерів в Klitschko Foundation і це все змінило. Раніше я чула про спортивні проекти Фонду, а про освітні нічого. Це був збіг обставин, у мене не було варіанту відмовитись. Заповнила анкету в останні дні, скасувала всі справи на дні тренінгу і співбесіди. Тоді довелось відмовитись від поїздки додому. Проїшов майже рік, а я досі жодного разу про це не пошкодувала.

Мої очікування від стажування перевершили себе. Я не знала, що на мене чекає. Перечитала статті на сайті: PR-відділ, досвід роботи в громадській організації, фандрейзинг тощо. У реальності ж я навіть не знала, що таке фандрейзинг. Та я точно знала, що мені потрібно саме в Klitschko Foundation.

До стажування я не могла чітко розставити пріоритети, не уявляла, в якому напрямку рухатись. Зараз мені ще важко чітко назвати свою ціль, але є правильне розуміння, що робити, аби знайти свою мету. Варто йти далі, пробувати щось нове.

Після стажування змінився мій характер. Я стала більш цілеспрямованою, вмотивованою. Рідні кажуть, що це робота Фонду. Коли ти знаходишся

СТАЖУВАННЯ

в цьому середовищі, біля тебе багато людей, які заряджені, ти теж переймаєш енергію від них. Максимально сприятливе середовище для розвитку і пошуку себе. Ти розплющуєш очі і починаєш бачити. Раніше не уявляла, що є стільки можливостей для росту, а виявилось пропозицій безліч. Треба бути сильною особистістю, аби рухатись у такому напрямку самостійно.

Найближчим часом я би хотіла спробувати івент-менеджмент, шукаю варіанти. Володію двома іноземними мовами, і хочу надалі покращувати свій рівень. Зараз багато не загадую, можливо, я переїду жити в інше місто найближчим часом.

До зустрічі з Klitschko Foundation я мало замислювалась над благодійністю. Мала більш матеріальний погляд: якщо хтось захворів —

треба зібрати кошти. Тепер усвідомила, що допомагати – це більш глобальне поняття. У Фонді мені подобалось працювати, навіть безкоштовно. Тут відчуваєш свою місію, а це куди дорожче.

Фонд можна описати трьома поняттями: працездатність, щирість і любов до людей. Моїм наставником була Наташа, я займалась PR-діяльністю і SMM. Вона завжди об'єктивно оцінювала мене і давала поради, мотивувала тією кількістю роботи, яку встигає виконувати. Аліна навчила мене тримати планку. Можливо, ти щось не вмєш, значить, маєш приділити цьому більше часу. Ніколи не можна робити гірше, потрібно відповідати рівню організації.

Я полюбила офіс Klitschko Foundation, бо тут ти вільний і необмежений, завжди відчувається командна робота. З колегами по стажуванню ми підтримуємо зв'язок, зустрічаємось. Усі зайняті, тому рідко вдається бачитися регулярно. Ми у прекрасних стосунках, завжди знаємо, що з радістю допоможемо один одному. Нереально вийти з Фонду і не відчувати любові до людей.

А пропозиція працювати у Фонді — це був просто космос! Навіть не виділила часу на рішення. Не думала «можу – не можу» чи «хочу — не хочу». Кожен пост і публікація давались мені важко, але я відчувала свій ріст і це був прекрасний час. Для мого розвитку також було важливо піти з Фонду. Надзвичайно важке рішення. Я плакала і не хотіла прощатися, але розуміла, варто не зупинятися і спробувати інші сфери. Кожен, хто зустрічається

KLITSCHKO
FOUNDATION

з Klitschko Foundation, завжди несе цю філософію у своєму серці. Тепер важливо — не зупинятися. Найважче почати знову. Не ставити пауз, постійно рухатись. Це непросто морально і фізично, але воно винагороджується.

Я хочу, щоб всі майбутні стажери мали можливість відчути на собі реалії проекту, від ідеї і до реалізації. Вони мають піти з Фонду не тільки з іншим кругозором, але й з результатом своєї роботи. Я б порадила їм за найближчий час дізнатись якомога більше. Треба зрозуміти кожен проект, створити зв'язок з кожним стажером. Кинути собі виклик. Братися за всі завдання, але попереджати, якщо не встигаєш. Брати більше, ніж ти можеш осилити, це класно! Тільки завдяки цьому ти ростеш. У мене завжди було найбільше завдань. Спочатку хотілось бути першою і кращою, а потім з'явилась чітка мета – довести собі, що я можу все. Головне – бути відкритим до можливостей. А ще зрозуміти, що навіть червоний диплом нічого не означає без практики й всебічного розвитку особистості.

Для мене «Борись за свою мрію» означає багато працювати заради мети. Не достатньо мати ціль і тримати її на долоньці, іноді милуватися нею, потрібно діяти. Хочеш кращого майбутнього для себе, країни, родичів, близьких – роби щось для цього.

Едуард Пилипенко

До Фонду я займався здебільшого науковою діяльністю в університеті та на міжнародних конференціях. Проходив стажування в Міністерстві оборони. Іноді запрошували до різних проектів як волонтера-фотографа. Випадково побачив заявку на стажування у Klitschko Foundation і подумав, а чому не спробувати. Це був якийсь підсвідомий вибір, я побачив і одразу зрозумів, що це моє.

Стажування перевершило мої очікування. У Фонді до тебе дуже високий рівень довіри, ти не робиш безглузді речі, ти реально стаєш частиною проекту. З'являється відчуття не просто стажера, а важливої ланки організації. Я планував працювати у піар-відділі, а коли виникла потреба у дизайнерах – взяв ці задачі на себе. Зараз я цьому дуже радий. Я став професіоналом у цій справі. Тепер це моє життя.

Мої колеги – це моя друга сім'я, духовна. Там завжди є частинка тебе, постійно чекають. Люди роблять наше життя. Ми бачимось рідко, але ці зустрічі значать багато. Моїми менторами серед менеджерів були Наталя і Аліна. Я вмів одне, а вони мене направляли, підказували, де краще застосувати свої навички. Klitschko Foundation – це те місце, де ти вчишся і вчиш одночасно, щось береш, а чимось ділишся. У мене раніше були послідовність, спокійність, врівноваженість. До цього не вистачало тільки одного – насолоди від праці. У Фонді я навчився цінувати можливості і кайфувати від них. Ми живемо зараз, саме в цю секунду. Якщо ми не проведемо її так, як хочемо, то це не наше життя, бажання. Тоді для чого нам це?

Маю декілька порад для майбутніх стажерів: наприклад, не брати чийсь речі, треба поважати

один одного і власний простір. Обов'язково бути відкритим, до людей і нових знань. Не боятися питати, робити, пропонувати, говорити, спілкуватися.

Після стажування я став ментором у «Школі успіху». Це про зміни. Якимось на менторській рефлексії у нас була серйозна розмова, яка перевернула все всередині нас. Тоді у нас змінилось розуміння якихось простих речей і розуміння цінності часу, який ми маємо. У майбутньому я хочу продовжити своє менторство в «Школі успіху». Важко пояснити це почуття, коли ти допомагаєш підліткам. Їм треба порада, а старшого брата немає, але є ментор. Моє ставлення до благодійності теж у широкому розумінні змінилось. «Школа успіху» — це масштабний проект у плані подарунку своїх знань і досвіду.

«Борися за свою мрію» як мантра для мене зараз. Перший етап – треба мріяти, ми часто забуваємо про це у повсякденному житті, взагалі забуваємо, для чого живемо. Другий етап – кожен день робити хоча б маленькі кроки до своєї мети, аби вона стала реалізованою. Третій етап – отримувати насолоду від всього, що ти робиш. Є така філософія: «Твій день має починатись з застелення власного ліжка». Це вже буде перше успішно виконане завдання на день. Мотивуйте себе!

Я потрапив на стажування випадково. Я почав займатися дизайном випадково. Я знайшов тут сім'ю теж випадково. І ці випадковості не випадкові! Саме життя направляє нас до того, що ми шукаємо. Якщо будемо продовжувати боротися за свою мрію завжди — досягнемо мети!

KEFHUB

Ми відкриті, щоб ділитися своїм досвідом. У 2017 році ми переобладнали наш офіс, аби більше студентів могли стати стажерами та отримати перший професійний досвід. Тепер ми плануємо запрошувати молоді громадські та благодійні організації працювати у нашому просторі та отримувати консультації від команди Фонду.

МІЖНАРОДНІ МОЛОДІЖНІ ДЕБАТИ

Яна Біць

Молодіжні дебати проводяться вже в одинадцять. Це міжнародні змагання для мовців з Центральної і Східної Європи, які відбуваються у Німеччині. Дебати навчають студентів переконливо доносити свою точку зору. Упродовж змагань діти обговорюють такі теми, як-от шкільне життя, історія, у першу чергу – усунення історичної несправедливості, та інші.

Я дуже рада за цю перемогу. Україна виграла вперше і, маю надію, що не востаннє. У Таллінні на фіналі була двадцятка найкращих з Центральної і Східної Європи. Тож конкуренція велика. Відрив з усіма учасниками надзвичайно маленький, і всі, хто дійшов до цього етапу – вже переможці. За цей тиждень – за час дебатів та тренінгів — ми надзвичайно подружилися. Я навіть відчула невеликий смуток, коли перемогла.

На цих змаганнях ти знаходиш людей з такими ж інтересами. І, незалежно на якому етапі ти припинив участь у конкурсі, ти вже входив у клуб випускників. Тоді тебе можуть запросити в члени журі у своїй країні. Якщо ти себе добре проявив,

то й на міжнародному конкурсі. Наступного року я буду судити на XII Міжнародних дебатах у Братиславі. Через місяць їду в Брамен на зустріч усіх випускників. Там будуть маленькі дебати, а фахівці розкажуть про проблеми внутрішньої політики в Євросоюзі. Таких зустрічей буде багато. Тож хто хоче залишитися в цьому проекті – однозначно має таку можливість.

Що б я порадила майбутнім учасникам? У першу чергу пам'ятати, що це – мовний конкурс. Без досконалого знання мови тобі буде важко відстоювати позиції. Також вчитися знаходити гармонію з собою і йти на компроміс. Коли відбувається жеребкування, тобі кажуть, що ти виступаєш «проти» на задану тему, а ти налаштований позитивно – жодних дебатів не вийде. Суть дебатів у тому, щоб дати публіці можливість зробити зважене рішення. Адвокати ж як роблять? Навіть коли знають, що людина - дійсно злочинець, намагаються виправдати її в суді. Якщо адвокат висококваліфікований – йому це вдається. Вся справа у вмінні вести дебати."

KLITSCHKO
FOUNDATION

НАУКА ТА ІННОВАЦІЇ

FALLING WALLS LAB KYIV

КЛИТСЬКО
FOUNDATION

Олена Савчук

На одному із професійних хакатонів я знайшла свою майбутню команду. Це був класичний приклад, як тематичні заходи об'єднують людей. Ми були із різних сфер: юристи, фінансисти, менеджери з продажу, маркетологи, інженери, IT-спеціалісти — ідеальне поєднання фахівців у команді. Два дні і дві ночі ми працювали над створенням ідей, які можуть бути інноваційними, вирішувати проблеми аграріїв. Я багато спілкувалась з агрономами і розуміла, чого вони потребують на різних етапах. Наприклад, поливу, якщо прагнеш отримати хороший урожай. Потрібно не тільки сподіватися на дощ і опади, а й на додаткові надходження води. Irrigation System — важлива складова в кожному процесі агросфери.

Виникло питання: як можна знайти альтернативне джерело води? Повітря! Процес конденсації дуже простий, але ми запропонували автоматизувати його за допомогою сонячних панелей і розумного софту. Можна з гаджету повністю спостерігати, скільки води виробилось, який там рівень, які температурні показники — усе, що важливо для культури. Залишилось тільки створити реальну річ — перший Water Cloud UA. 26 березня 2017 року — це офіційна дата народження проекту. Тоді ми відсвяткували яскраво — перемогою на агрохакатоні. Це було визнання і божевільна віра усіх присутніх. Я досі щосекундно пам'ятаю момент, коли нас оголосили призерами. Ці емоції! У тебе повірили — це дуже цінно! Це стимул для того, щоб далі не зупинятися, розвиватися, іти вперед. Схоже на Falling Walls. Круто, коли у тебе є можливість пережити щось подібне.

У нас проект шалено молодий і дуже складний для реалізації. На сьогоднішній день він існує без додаткових грантів і фінансування, але ми сподіваємось, що цей період у нас закінчиться доволі швидко. Як керівник, я несу відповідальність не за себе, а за проект. Якщо вже почала іти цією дорогою, то маю визначати пріоритети. Важливо свідомо на кожному етапі приймати рішення: ми рухаємось далі і віддаємо все проекту, або зупиняємось. Знайти фінансування важко, треба розумно вибудувати політику підтримки команди, щоб у всіх були сили дочекатися фінального результату.

Безліч міжнародних партнерів пропонували викупити патент, але тоді Water Cloud UA не був би українським. Зараз розумію, що не варто різко відмовлятися від таких пропозицій, але все-таки я прагну реалізувати проект тут. Хочеться залучити українських розробників, експертизу, інвесторів. Ми мріємо залишити технологію вдома. Вода — це глобальна світова проблема, її рішення потрібне всім, а наша команда може надати його якісно і вигідно економічно. Азія, Америка, Африка — усі страждають від нестачі чистої води. Water Cloud UA забезпечує кожного мінімум на 10 років!

Технологія, яку ми пропонуємо не інноваційна, але дешевша, ніж у наших конкурентів в Ізраїлі, Австралії, Штатах. За кордоном проблема води є гострою, тому там активно працюють над її вирішенням. Україна розташована у помірній кліматичній зоні, хоч із північних областей ми вже маємо запит на купівлю Water Cloud UA. Зараз у нас є список людей, які першими отримають продукт зі знижкою.

Ми звернули увагу українців на проблему з водою. Ця дилема вже є у світі, та у найближчий час з'явиться і на наших полях. Після виходу на міжнародний рівень плануємо зайнятись благодійністю – дарувати наші установки країнам третього світу. Потрібно думати не тільки про комерційні речі. Приймати те, що всі ми люди і живемо на цій планеті. Ми маємо бути відповідальними за наступні покоління.

Water Cloud UA - це класична історія успіху, коли багато неочікуваних моментів посприяли реалізації проекту. Потрібні люди у потрібний час зустрілись разом і створили те, що змінить світ. Після першої презентації технології, зранку кожен учасник прокинувся з розумінням, що тепер несе відповідальність за свій проект.

Після Falling Walls Lab Kyiv один шлях: вище і вище піднімати власну планку, працювати і розвиватись. У тебе виникає потужна відповідальність перед тим, що ти говориш і робиш. Це як окремий вид мотивації. Великий успіх, коли ти потрапляєш у десятку. Коли у трійку – це ще більш круто. А сама перемога – це величезна відповідальність, але і можливість вписати себе в історію не тільки Klitschko Foundation, а і України.

Історії успіху – це величезна робота, помножена на твої сили, багато розчарувань, велике терпіння і прагнення. Талант важливий, але успіх не складається тільки з одного таланту, це ще і величезна регулярна праця. Треба щодня ставити собі цілі і аналізувати їхнє виконання, це важко, але тільки так можна досягнути мети. Варто пройти шлях: власти, підняти, побігти, власти, піти, не зупинитись. Не буває недосяжних цілей у того, хто бореться за свої мрії. Кожне наше падіння — це просто досвід, який ми отримуємо. Ще одна сходинка в нашому розвитку. Урок, який ти повинен розібрати на помилки, усвідомити і йти з цим багажем знань далі.

Юрій Заремба

Мене звати Юрій Заремба. Я був учасником конференції Falling Walls Lab Kyiv 2017 року. До того обіймав посаду юриста 6 років в одній з провідних компаній України AVELLUM. Навіть був рекомендованим юристом в Україні за міжнародними рейтингами. Потім усе кинув для того, щоб разом зі своїм братом заснувати стартап AxDraft, який автоматизує роботу з документами. Також ми вирішили створити соціальний проект – AxDraft Business. Саме його презентували на Falling Walls. Суть концепції – ми беремо документи, підготовлені провідними юридичними компаніями України, які потрібні малому і середньому бізнесу, автоматизуємо їх і розміщуємо на нашій публічній платформі, яка доступна будь-кому з мобільного пристрою. У результаті, кожен може підготувати якісний пакет юридичних документів за 5-10 хвилин.

Від організаторів іншого проекту, у якому я брав участь раніше, отримав розсилку, в якій пропонували податися на український етап Falling Walls. Говорили про те, що шукають амбіційні проекти, які можуть зробити вплив на суспільство. Якраз за два тижні до цього я думав, що варто створити безкоштовну соціальну платформу для людей. Все зійшлося, і я подав анкету на участь. Раптом мені дзвонять вже після дедлайну організатори, запитують, чи не передумав. Я був впевнений, що вже точно не пройшов. Виявилось, ще за день до того мені прийшла відповідь, але стався якийсь збій, і я реально не отримав листа. Якби менеджерка не була такою наполегливою, ніколи б не потрапив на Falling Walls Lab Kyiv 2017.

KLITSCHKO
FOUNDATION

FALLING WALLS CLAVIKU TV

KLITSCHKO
FOUNDATION

На українському етапі наш проект отримав друге місце, і разом з переможцем ми поїхали у Берлін на фінал конференції. Falling Walls у Берліні залишив свої спогади. Рівень організації в Україні був значно вищим, але Берлін компенсував враження зустрічами з цікавими особистостями з усього світу! Нобелівські лауреати, які діляться своїми ідеями, або просто люди, які знаходять креативні рішення глобальних проблем. Наприклад, на всі бейджики було прикріплено невелику білу кульку з пластику. Я думав, що це для зручності. Виявилось, що пластик цей із острова, який раніше був справжнім раєм, а тепер гине від сміття. Ця кулька з пластику омиа водами океану. Зазвичай я викидаю бейджі з конференції, але не цей. Думка про те, наскільки сильно людська діяльність впливає на природу, тепер резонує в мені. Falling Walls у Берліні — це найкрутіша наукова конференція.

Для популяризації нашого проекту Falling Walls супер допомогло! Одразу відчув себе телезіркою. Ти виступаєш на сцені, як Стів Джобс чи Ілон Маск, а потім купа журналістів хочуть поспілкуватися з тобою і дізнатися більше про проект. Після участі запрошували на радіо, став більш впевнено приходити на зустрічі і спілкуватися з медіа.

Завдяки участі у проекті Klitschko Foundation я отримав запрошення на найбільшу у Східній Європі інвестиційну конференцію. Це надзвичайно крута можливість як для мого особистого і професійного розвитку, так і для проекту.

AxDraft Business став реальним через два тижні після виступу на Falling Walls. Нашим проектом скористались вже більше 500 разів. Нещодавно у підтримку Міністерства юстиції ми додали пакет документів для оренди землі. Вони дозволили робити електронну реєстрацію таких договорів, а ми забезпечуємо це швидко і автоматично. Кожен примірник буде автоматизованим.

Чи важливо отримати перше місце на Falling Walls? Чи говорить це про те, що ваша ідея краща за інші? Насправді ні. Я впевнений, що моя не була ліпшою, аніж людей, які не поїхали до Берліну. Мій успіх полягав у тому, що я вже реалізував проект і мав перші результати. Не менш важливо, що, як юрист, я умію виступати перед публікою. Багато ідей корисніші за мої. У майбутньому, сподіваюсь, буде більше проектів на Falling Walls, які покликані змінити світ, покращити життя людей навколо. Важливо, щоб це було не тільки на словах. Варто приходити з прототипом, тоді значно більше шансів на перемогу. Варто навчитися швидко і чітко розповідати власну ідею, обов'язково емоційно. У тебе лише три хвилини і три слайди, щоб переконати, що саме це переверне світ на краще.

У мене є цілі по соціальній платформі, а є цілі по бізнесу. Стосовно останнього — досягнути показників у 200 постійних платних користувачів, розпочати роботу на європейському ринку, зараз ведемо переговори для розширення. Якщо говорити про соціальний проект — то це короткотермінова ціль.

Прагну якнайшвидше популяризувати стартап серед споживачів, тому зараз активно спілкуюсь з медіа, залучаю підтримку. Коли ресурсом до кінця року скористається більше 10 000 людей, тоді відчую, що ми зробили дійсно щось вартісне.

«Боротися за свою мрію» перш за все означає дисципліну. Кожного ранку у тебе є два варіанти: полежати ще 15 хвилин або піднятися і почати діяти. Нещодавно впровадив у свій графік корисну і популярну звичку — застеляти своє ліжко, це моя перша справа щодня. Підтвердження того, що ти організований і дисциплінований. Якщо сьогодні не застелив ліжко, бо погана погода, запізнюєшся на пари чи на роботу, програєш самому собі, зраджуєш мрію.

Більшість стартаперів мріють зробити продукт, продати його за 10 мільйонів доларів, жити на березі Каліфорнії, а потім приїздити до України і розказувати, який він класний і успішний. Хіба в цьому є сенс? Це покращило чиєсь життя? Усі продукти, орієнтовані на загального споживача, виграють на людських слабкостях. Я не бачу в цьому нічого достойного. Коли ти будуєш щось хороше і тривале, коли змінюєш життя людей — це має значення.

РОЗВИТОК ГРОМАД

КЛИЧ ДРУЗІВ — ГРАЙМО РАЗОМ

КЛИТШЧКО
FOUNDATION

Андрій Марківський

Мені 35 років і я директор школи. Колектив у нас великий: 410 дітей і 57 працівників, тож працювати є з ким. Наша школа — це досить старе приміщення. Тому зал спортивний невеличкий, як середній клас, але для виконання вимог навчальної програми вистачає. Дуже пощастило з викладачами. Один — тренер, який працює з футбольною командою в спортивній школі, а другий — майстер спорту зі спортивної акробатики. Вони вміють зацікавити дітей, знайти підхід. Тому школярі у нас люблять різні активності.

Про Klitschko Foundation я дізнався випадково, на мою пошту прийшов лист. Там розповідалось про діяльність цієї організації, що вже багато років реально допомагає школам. Порадилися з вчителями і вирішили брати участь в «Клич друзів — граймо разом!».

Коли встановили майданчик — життя почало вирувати. Та спокій у мене і у сторожів пропав:) Наш район не найбільш затишний, а діти займаються аж до темноти. А ще багато не з нашої школи приходять, мами з візочкам гуляють. У школі дві зміни, то й учнів на майданчику завжди вистачає. Дітям зараз цікавіше займатися, бо є нові

тренажери, цілий комплекс. Це як потужна мотивація для них розвиватися і пробувати себе у нових фізичних навантаженнях. Учні стараються, отримують нові емоції, по-іншому починають дивитися на світ.

Враження, безумовно, позитивні. Ми раніше ніколи ніде нічого не вигравали, ні у спортивних, ні в інтелектуальних змаганнях, грантів не отримували. А тут нашу роботу за стільки років оцінила команда Klitschko Foundation. Одразу стільки людей звернуло на нас увагу. Приїхало телебачення місцеве, обласне. Стільки дзвінків отримували від інших шкіл і батьків, усі запитували, як нам це вдалося.

Мені здається, цей проект дуже важливий. Великі міста і обласні центри забезпечені хоча б трошки, а в сільській місцевості дуже багато бідових шкіл. Маленькі населені пункти завжди залишають на потім, врешті-решт, батькам і вчителям самотійно треба шукати вихід із ситуації. «Клич друзів — граймо разом!» — унікальна можливість. Спільними зусиллями треба працювати, придумувати, реалізовувати.

Іван Савчук

Мені 40 років, я з села Вільхівці на Тернопільщині. Вчителю у школі, викладаю фізкультуру 19 років. У нас урок фізкультури — це найкращий урок. Завжди, як замінюють якийсь інший моїм — діти радіють на всю школу. Ми нещодавно виграли інвентар у «Посилці успіху», добре, що Фонд дає такі можливості навчальним закладам. Що більше є інвентарю, тим легше залучити дітей до спорту. На своїх уроках я стараюсь навчати дітей всіх елементів футболу, баскетболу, волейболу. Перемога у проекті дає можливість дітям вийти з-за комп'ютерів на вулицю, розвинути себе у спорті, зайнятися здоровим способом життя.

Взяти участь у проекті «Клич друзів — граймо разом!» нас надихнуло сусіднє село. Там школа раніше вже виграла майданчик від Klitschko Foundation. Ми подали заявку, але я не вірив в перемогу.

Наша школа вже 8 років активно бере участь і перемагає у різного рівня змаганнях. Я фотогра-

фую і знімаю відео на пам'ять. Це дуже допомогло у конкурсі! Адже у мене одразу був матеріал і свідчення нашої мотивації. З перемогою усе змінилось на краще! У місцевих магазинах з'явилось багато нового, бо окрім школярів спортом і дорослі зацікавились. Тепер завжди величезні черги, купа народу, цілі зграї. Навіть я особисто ніколи не цікавився тенісом, а тепер фанатію. Увесь вільний час тренуюсь. У нас майданчик — це така важлива локація, що свята проводимо біля нього.

Як дізнався про перемогу, думав, жарт! Ну як це ми і виграли? Але мрії здійснюються! Дуже вдячний за віру Фонду. Дякуючи цьому проекту, я сам став відеооператором, поки готував матеріал для участі. Усі знають мою теперішню філософію: рідко, коли є можливість перемогти, але це реально, Klitschko Foundation це доводить. Для багатьох такі кокурси — це можливість зробити собі дорогу в життя.

Настя Ковтун

Я Настя і мені 15 років. Моє життя і захоплення дуже різносторонні. Подобається поєднувати творчість і спорт щодня. Наприклад, я пишу вірші, читаю реп, танцюю, але і граю в баскетбол і футбол. Збираюсь і далі продовжувати в такому темпі. Творчість відкриває очі на світ. Спорт дає мені можливість бачити свій розвиток, самовдосконалення і довести іншим, що я можу. Усе моє оточення любить фізичну активність, тому живу в постійній мотивації і з натхненням ставити нові цілі.

Я впевнена у собі завдяки спорту. Коли береш участь у змаганнях, знаєш, що потрібно виграти, починаєш вірити в себе. Це дає мені адреналін і кайф, розуміння, для чого я живу, спорт вчить досягати мети. Тобі боляче, тяжко, жарко, але ти мучиш себе заради успіху, якого прагнеш. Спорт — це важлива частина мого життя. Коли є рух, є сенс у твоєму існуванні. Він допомагає мені набратися сил і бути у формі. Мрію бути знаменитою, тому хочу завжди виглядати стрункою і здоровою.

Зараз я живу своїми цілями і мріями. Перш за все, прагну вступити до ВНЗ, почати самостійне життя, підтримувати свій спортивний розвиток і дуже хочу заспівати на одній сцені з улюбленою зіркою. Для мене зараз це все і я щодня роблю кроки до реалізації задуманого. Маю стимул діяти, щоб довести самій собі, що можу. Мене надихають інші люди, які пройшли через усі випробування, поборолі себе. Вони змогли, а я що гірша? Ні! Щодня доводжу собі, що у мене все вийде. Я часто втомлююсь, як і всі. Але лінь ще щогного не допомогла у здійсненні мрії. Тому борюсь з собою, беру волю в кулак і йду далі. Мене ніколи не зупиняє сміх людей навколо. Нехай їм весело, а я ставлю мету і досягаю її. Сьогодні не вийшло, а завтра я найкраща.

З дитинства регулярно дивлюсь усі важливі спортивні події для України і фанатію від братів Кличків. Давно знаю про Klitschko Foundation

і завжди хотіла бути учасницею їхніх проєктів. Хочу у майбутньому співпрацювати і, можливо, додати щось нове до організації. Обов'язково спробую себе на стажуванні, коли буду студенткою. Мені подобається, що у спортивних проєктах Фонду потрібно використовувати творчість. Необхідно вміти підібрати фон, гарно розповісти, придумати ідею і заінтригувати. Це дуже круто!

Наша школа невелика, але дуже дружня. Ми підтримуємо одне одного у всіх життєвих проблемах. Коли я пропонувала взяти участь у проєкті Klitschko Foundation, у відповідь чула тільки: «Так, звісно!». Підготовка до «Посилки успіху» була наповнена підтримкою, тому у нас все і вийшло! Ніколи не забуду ці емоції. Ми в школі завжди один одного підтримуємо. Це допомагає досягати мети. Ми дуже дружні і ніколи не сваримось, знаємо, як знаходити спільну мову без сварок. З друзями ми весь час проводимо разом і я вірю, що цей зв'язок між нами назавжди. Наш секрет успіху — це віра в себе, допомога ближньому і надія на краще.

Я ніколи не забуду, як ми отримали посилку. Це були дуже круті емоції і справжня радість! Величезні очі і щирі посмішки. Усі обіймались, сміялись і вітали один одного. Зараз приємно приходити на заняття і грати м'ячем, який був виграний твоєю ініціативою. Ти береш його в руки і знаєш, що заб'єш гол. Є відчуття надзвичайно важливого моменту. Перемога дала мені віру, що якщо все вийде, я зможу. Це віра.

Для мене «Боротися за свою мрію» — це проходити перешкоди і досягати вершин. Перед нами стоять цілі, а поруч завжди є перешкоди, але виграє той, хто впорається з ними. Це і є боротьба за себе у першу чергу. Ніколи не зупинятися, рухатися тільки вперед. Люди часто роблять мрію другорядною, хоча вона має стати твоїм сенсом життя.

СПОРТ ВЕЛИКИХ ДОСЯГНЕНЬ

СТАРТ ДО УСПІХУ

Каріна Байрак

Я навчаюсь у Броварському спортивному училищі вже 5 рік, але гандболом займаюсь уже 11 років. Спочатку я займалась вокалом, але мій тренер запропонувала мені спробувати спорт. Поступово пропускала уроки музики, а потім і повністю перейшла у гандбол.

Мені приємно знати, що брати Клички вчилися в моєму училищі. Коли усвідомлюєш, що такі люди починали на тому ж рівні, що і ти, це дуже мотивує. Я теж хочу прославляти свій освітній заклад, місто, країну. Прагну у майбутньому сказати, що досягла цих вершин завдяки знанням, які здобула у Броварському училищі.

Завдяки гандболу я — здорова, міцна, спортивна, у мене гарне тіло. Спорт розвиває всі фізичні якості, і не тільки фізичні — спритність і розумові здібності. Спорт мені допомагає в усьому: у мисленні, у кмітливості. Він грає вагомую роль в моєму житті.

Зараз ми всією командою проводимо весь свій час у залі, тому що плануємо взяти перше місце на Вищій Лізі. Хочу випробувати свої сили на Олімпійських іграх, але зараз мій рівень ще недостатньо професійних. Це добре, бо маю чого прагнути. Бути Олімпійським чемпіоном — мета кожного учня Броварського училища.

Для гандболісток зал — це другий дім, тому так важливо, щоб дах не протікав і було тепло, затишно, комфортно. Те, що це подарунок Klitschko Foundation — ще більше мотивує досягати нових висот. Зал після ремонту допомагає бути більш ефективною.

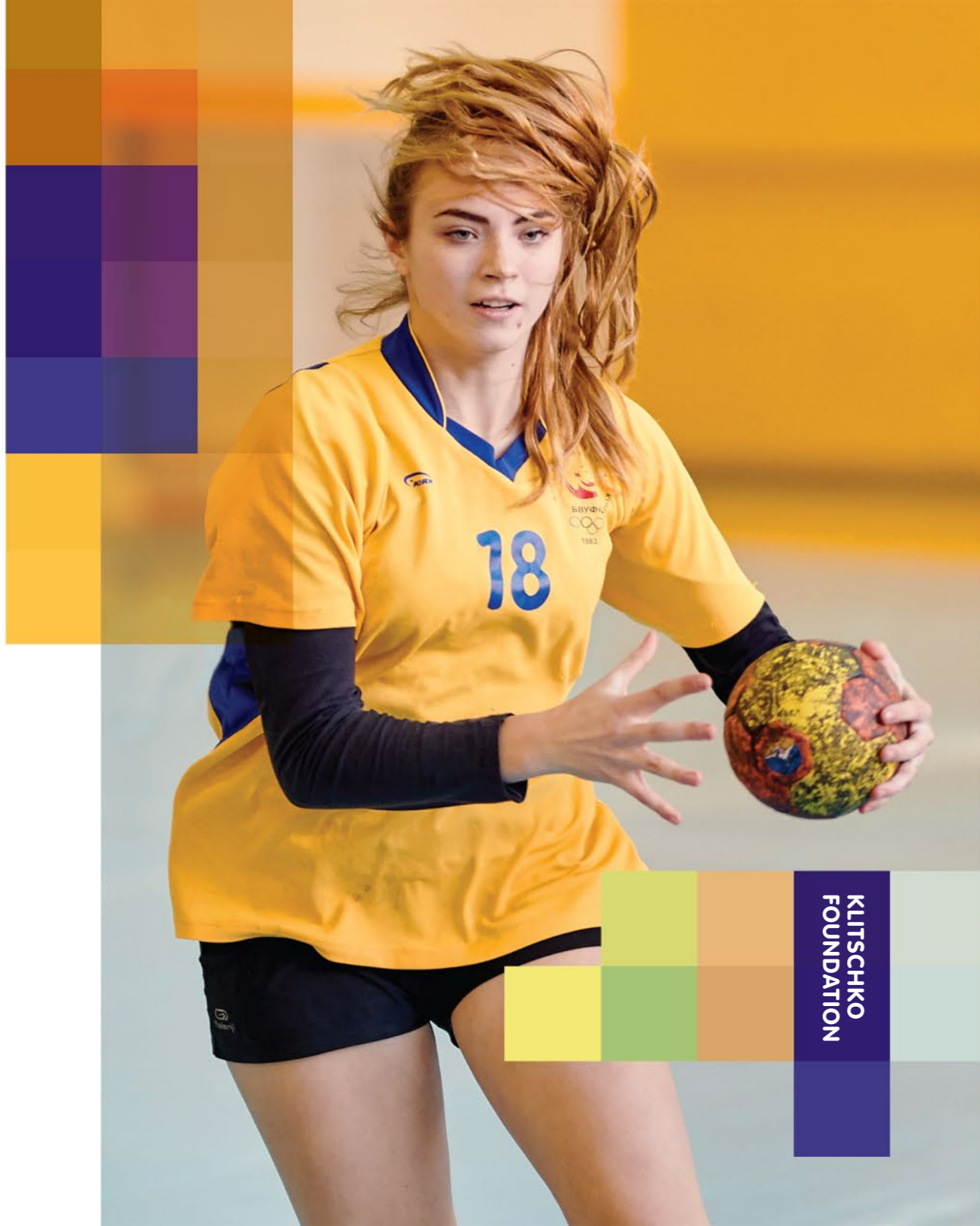
Завжди тепло, не треба бігати 10 тисяч кіл, щоб нагрітися, щоб м'язи не рвалися. Дуже зручно і дуже красиво, приємно туди повертатися. Одразу хочеться бути крутими і в майбутньому допомагати іншим дітям досягати висот.

Маю цілі вивчитися, стати відомою спортсменкою, отримати необхідний досвід. Я вибрала спорт як сферу свого розвитку. Мені щодня необхідно займатися. Якщо зупинюсь, без освіти не буде світлого майбутнього. Мій тренер мотивує і допомагає йти вперед, дивитися на перспективу, не стояти на місці.

Для мене важливо розвиватись всебічно і пізнавати світ. Нові країни, знайомства, культури, традиції — це надихає, навчає дивитися на будь-яку ситуацію під іншим кутом.

Боротися за свою мрію — це не складати руки після невдачі, продовжувати шлях. Моя мрія — не стояти на місці, хочу рухатися, рухатися, рухатися. Це як у спорті: без руху ти ніхто. У житті також.

КЛИТШКО
FOUNDATION

Нуліна Шпак

Вже протягом семи років я займаюсь гандболом. Якось тренер побачив у мені перспективного гравця і запросив розвиватися професійно. Мої батьки — спортсмени, але я не хотіла пов'язувати з цим своє життя. Та спробувавши один раз — більше ніколи не пропускала тренувань. Про Klitschko Foundation я знаю давно, тому що більшу частину життя в школі ми грали у брендovanій формі, яку виграли у проекті «Посилка успіху».

Мене вражає сила волі братів Кличко. Я дивилась фільм про історію їхнього успіху, це неможливо забути, мотивує і надихає. Спорт грає важливу роль в моєму житті, це половина мене. Це здоров'я. Я отримую море задоволення від того, чим займаюся. Ти вчишся швидко реагувати, мислити, перемикатись. Вдосконалюватися мене надихає мій тренер, сім'я і команда. Кожен ділиться своєю мудрістю, наставляє на правильний шлях. Тренер завжди нагадує мені, що треба працювати більше, якщо хочу отримати крутий результат.

Моя першочергова ціль зараз — отримати перше місце у Вищій лізі серед жінок. А на майбутнє — стати олімпійською чемпіонкою, чого б це не коштувало. Я хочу її досягнути і знаю, що досягну. Варто постійно боротися з своїм головним ворогом — із собою. Виробляти силу волі і ставати кращою, аніж я була вчора. Тільки так можна стати першим.

Подарунок Klitschko Foundation — ремонт — кардинально змінив наше сьогоднішнє. Тепер у залі завжди тепло. Це дає бажання тренуватися, а не швидше йти через холод. Тепер хочеться займатись і вдень, і вночі.

Боротися за мрію — це йти всупереч усьому, чого б тобі це не коштувало. Кров із носа, але потрібно цього досягнути.

Олександра Юхневич

Я з міста Рівне. Вчуса у Броварському училищі вже 5 років, займаюся гандболом. Прийшла у цей спорт, коли у нас в школі проводили набір у команду. Мені сподобалось і я вирішила пов'язати з цим своє життя. Мама підтримала мій вибір, адже спорт допомагає рухатися, розвиватися і загартовуватись.

Успіх братів Кличків мотивує мене, нагадує, що не можна здаватись, треба боротись і ставити цілі. Головне — досягати бажаного всупереч всьому. Спорт розвиває твоє мислення, фізичні дані, допомагає в житті, покращує здоров'я. Є мета, є мрія і треба йти до переможного фіналу.

Моя мета у житті — стати відомою і успішною спортсменкою, поставити себе на ноги. Мрію подорожувати і допомагати людям, дітям, тваринам. Я точно знаю, що для реалізації себе треба працювати, старатися, не лінуватися, не сидіти на місці.

Новий зал мотивує займатися краще, бо тепер маємо все для цього необхідне. Раніше, було, приходиш, а в залі — тьмяно, холодно, немає настрою. А тепер — кольорово, яскраво, приємно очам, настрій відразу піднімається, хочеться ще більше тренуватись.

У майбутньому я також хочу заохочувати дітей до спорту, до розвитку, до бажання побачити світ.

Дмитро Майдаков

Я займаюся боксом, щоб довести самому собі, що я можу. Хочу показати приклад, що всього можна досягти самостійно. Це дуже складний спорт, вимагає божевільної кількості зусиль. Зараз усе моє життя пов'язано з рингом, менше відпочинку, менше навчання, більше тренувань, більше змагань.

Завжди усією сім'єю дивилися бої Усика, Ломаченка, братів Кличків. Це і надихнуло зайнятися рингом серйозно. З тих пір день-у-день, щоранку, 6 разів на тиждень по 2 тренування. У 2013 році я вперше потрапив на Всеукраїнські змагання, вони були дуже важливі для мене, дали зрозуміти, що хочу присвятити цьому життю. Уже в 2014 поїхав на Чемпіонат Європи, з того червня почалася моя професійна кар'єра. Перший бій пройшов тоді легко, а в другому я був проти найсильнішого із команди Росії. Мені було складно, але впорався

одноголосним рішенням. У цьому році я програв Чемпіонат України, але я не засмучуюсь. Зараз у мене ЗНО, вступ, важко поєднувати. У 2018 почнуться Олімпійські ігри для молоді, я налаштований рішуче і готовий перемагати.

Незабаром мене чекає складний період — перехід. Ти знімаєш шолом і починаєш серйозний бокс. Багато хто на цьому етапі кидає ринг, але я планую взяти всі світові титули. Якось спробував займатися без шолома на тренуванні — набагато зручніше, відразу краща реакція. На жаль, це небезпечно, завжди є ризик впасти і не встати. Я готовий до цього і буду робити все, щоб вистояти. Хочу віддати всього себе боксу. Вірю, що переможу на Олімпіаді в 2020 році.

Так, перед боєм завжди є страх. Ти можеш бути

дуже хорошим боксером, але також можеш пропустити удар. Тому завжди потрібно тримати себе в руках, не падати духом перед початком. На перемогу у тебе є кілька раундів і 10 хвилин, усе в твоїх руках. Коли виходжу на ринг і одягаю шолом — хвилювання зникають.

Я дуже люблю і поважаю свого тренера. Він мене розуміє і завжди підтримує. Ніколи не піднімає голос, якщо програю, навпаки — спокійно пояснює помилки. Я вдячний за його ставлення до мене, як до друга, як до сина. У майбутньому хочу також бути тренером, цього літа вже був такий досвід. Мені подобається показувати молодшим техніку і зацікавлювати їх. Коли я остаточно займуся тренуванням дітей, хочу навчити їх розуміти суть цього спорту. Зроблю все, щоб показати їм, що бокс робить з тебе людину, формує характер і почуття справедливості. Я вважаю, що в боксі це найголовніше.

Який би рівень техніки не був, без характеру — нічого не вийде. Тому мій улюблений боксер Артуро Гатті. Він програв безліч боїв, але у нього була унікальна витримка. Харизма боксера в тому, як він веде бій. Наприклад, другий раунд я програю, але в третьому вмикаю характер, показую бійку. Ці 10-15 секунд все вирішують. Мені подобається, що ми, боксери, дружимо, незважаючи на результати бою. Не важко боротися один з одним. На рингу ми суперники. Я радий, що ми вміємо залишати боротьбу поза рингом і попри змагання — залишаємось разом.

KLITSCHKO
FOUNDATION

KLITSCHKO TOURNAMENT

Олександр Іванов

Мені дуже подобається, що у турнірі беруть участь команди з різних країн. Я познайомився вже з багатьма учасниками, які за ці два тижні стали мені близькими друзями. Вони відкрили для мене багато нового та допомогли поглянути на речі з іншого боку. Виявляється, між нами багато спільного, і це не тільки футбол. Я зрозумів, що не важливо, з якої ти країни чи якої ти національності, головне — яка ти людина. І якщо ми всі будемо працювати над тим, аби стати кращими, то всі разом ми також зможемо змінити цей світ на краще.

Головна мета турніру полягає саме не в змаганні за перемогу, а в розширенні кордонів та сприянні міжкультурного діалогу. Граючи, спілкуючись, допомагаючи один одному, ми водночас отримуємо цінні знання, формуємо особисті цінності та набуваємо важливого життєвого досвіду. Саме участь у змаганнях такого формату є важливим кроком для амбітної та успішної молоді.

Окрім футбольного турніру для учасників організатори підготували інтенсивну програму тренувань з тренерами-наставниками: ранкова зарядка, дружні матчі, а також програма активного відпочинку. У вільний від футболу час ми знайомились з іншими учасниками, змагались у квестах, ходили у похід місцевістю, відвідували аквапарк та проводили вечори у затишній компанії нових друзів.

Для нашої команди проект став чудовою можливістю випробувати себе на міжнародному рівні та якісно представити команду на висококваліфікованому футбольному турнірі. Ми гідно представили Україну. Обіцяємо наступного року повернутися за перемогою.

КОМАНДА МРІЇ

KLITSCHKO
FOUNDATION

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ОХМАТДИТ

Мар'яна Возниця

Я прийшла працювати до Львівської обласної дитячої лікарні «ОХМАТДИТ» у 1992 році як звичайний лікар. Так сталося, що пів-року у нас не було головного лікаря і я його заміняла, але довго не наважувалась податися на цю посаду на тривалий період. Переборола щось всередині і стала новим головним лікарем! Часто запитую себе, чому не прийняла це рішення раніше, адже стільки корисного можна було б зробити ще тоді. Я дійсно люблю свою роботу. Нещодавно виповнилось два роки, як я взяла на себе таку значну відповідальність, ще жодного довелось жалкувати про цей крок. Коли я в лікарні, завжди хочу зробити більше і втрачаю рахунок часу у справах. Я приходжу на роботу з радістю, а йду з втомою. Але хіба це має значення, якщо я щаслива?

Я давно знайома з діяльністю Klitschko Foundation, адже їхні добрі справи яскраво висвітлюються і на телебаченні, і у соціальних мережах. Пам'ятаю, як декілька років тому у Львові одна зі шкіл

виграла майданчик у проекті «Клич друзів — граймо разом!», ми тоді з донькою пішли дивитися на відкриття. Там був сам Віталій Кличко і він взяв донечку на руки, щоб я їх сфотографувала! У нас ця світлина і зараз висить, нагадує, що треба завжди боротися за свою мрію.

Стукай і тобі відчинять. Я вірю в ці слова, бо це моя дійсність. Минулий рік був для лікарні вдалим, ніхто не відмовляв. Часто мої знайомі передають іграшки дітям, або із видавництв приходять читати. Зазвичай, уся допомога символічна. Співпраця з Klitschko Foundation — це вихід на зовсім інший рівень! Це глобально, неочікувано, але так вдало.

Коли Аліна Носенко приїздила до нас на встановлення стерилізаційних апаратів, то наголосила, що важливо мислити глобально. Для мене це значимі слова. При першому знайомстві з Klitschko Foundation я не знала, що конкретно просити, точніше, як саме організація може допомогти. Здається, я мріяла про досить велике і все вдалось. Важливо, щоб благодійні фонди допомагали лікарням. Діти —

це майбутнє України, вони мають бути здоровими і щасливими.

У нас обласна лікарня, тому завжди було багато пацієнтів, і це причина, чому ми маємо високу пропускну здатність. Тяжко визначити кількісно, як змінились наші результати, коли встановили стерилізаційні апарати. Вихід на новий рівень, однозначно. Це загальний результат. До нас виросла довіра з боку хворих, багато людей тепер хочуть працювати саме в нашій атмосфері. Такі стерилізаційні апарати мають бути на гідному рівні у кожній лікарні, щоб забезпечувати максимальний захист людей.

Після знайомства нашої лікарні з Фондом у кожного робітника перевернулось щось всередині, змінилось світобачення. Тепер є відчуття, що все реально, головне — спробувати. Змінилось ставлення до роботи і атмосфера у колективі. Ми зараз більш впевнені у собі і своїй діяльності. Цілі стали зрозуміліші, бачиш, як досягнути їх. Тепер з'явилась віра, що нам вдасться усе.

КЛИТШЧКО
FOUNDATION

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ

Усі проекти: 15 495 895.47 UAH

	UAH
ОХМАТДИТ	4 309 716.51
Старт до успіху	3 504 975.66
Школа успіху	2 272 553.24
KF Hub	1 668 899.20
Клич друзів – граймо разом!	1 358 523.36
Klitschko Tournament	1 188 185.17
Falling Walls Lab Kyiv	848 316.66
Посилка успіху	240 563.00
Стажування	64 896.00
Команда мрії	39 266.67
Благодійна допомога	71 100.00
Українське Фулбрайтівське Коло	50 000.00
Міжнародні молодіжні дебати	20 000.00
Український форум благодійників	1100.00
Управлінські витрати	2 288 646.43
Всього	17 855 641.90

На початок року:
27 327 400.00 UAH

На кінець року:
29 601 700.00 UAH

Пожертвування та гранти:
19 721 601.82 UAH

Одержані відсотки:
1 918 173.93 UAH

Всього:
21 639 775.75 UAH

Витрати

АКТИВИ